

Informacja dodatkowa

W okresie sprawozdawczym :

1) Nie wystąpiły znaczące zdarzenia dotyczące lat ubiegłych, które wymagałyby ujęcia w księgach.

2) Nie wystąpiły po dniu bilansowym inne znaczące zdarzenia nie uwzględnione w sprawozdaniu finansowym Funduszu.

3) Nie wystąpiły różnice pomiędzy danymi ujawnionymi w sprawozdaniu finansowym i w porównywalnych danych finansowych a uprzednio sporządzonymi i opublikowanymi sprawozdaniami finansowymi, poza wymienionymi poniżej.

W sprawozdaniu za okres od 2014-10-28 do 2015-12-31, w rachunku wyników zaprezentowano błędną kwotę w pozycji „2. Wzrost (spadek) niezrealizowanego zysku (straty) z wyceny lokat w tym: - z tytułu różnic kursowych”

RACHUNEK WYNIKU Z OPERACJI	Było	Powinno być
2. Wzrost (spadek) niezrealizowanego zysku (straty) z wyceny lokat w tym:	636	636
- z tytułu różnic kursowych	1 534	1 535

Konsekwencją powyższej zmiany jest zmiana w nocie 10 za okres od 2014-10-28 do 2015-12-31 :

Wzrost (spadek) niezrealizowanego zysku (straty) z wyceny aktywów w tys.	Było	Powinno być
1. Składniki lokat notowane na aktywnym rynku	-899	-899
2. Składniki lokat nienotowane na aktywnym rynku	0	0
3. Nieruchomości	0	0
4. Pozostałe: z tytułu różnic kursowych	1 534	1 535
Razem	635	636

4) Nie dokonano korekt błędów podstawowych. Nie wystąpiły przypadki zawieszania zbywania lub odkupywania certyfikatów inwestycyjnych lub zawieszenia w dokonywaniu wyceny aktywów netto na certyfikat inwestycyjny. Nie wystąpiły przypadki nie rozliczenia się transakcji zawieranych przez Fundusz.

5) Nie wystąpiły żadne niepewności co do możliwości kontynuowania działalności przez okres nie krótszy niż 12 miesięcy od dnia 31 grudnia 2016 roku.

6) Brak informacji innych niż wskazane w sprawozdaniu finansowym, które mogłyby w istotny sposób wpłynąć na ocenę sytuacji majątkowej, finansowej, wyniku z operacji Funduszu i ich zmian.

7) Ujawnienie dot. klauzuli GAAR

Regulacje dotyczące podatku od towarów i usług, podatku dochodowego od osób prawnych oraz obciążeń związanych z ubezpieczeniami społecznymi podlegają częstym zmianom. Te częste zmiany powodują brak odpowiednich punktów odniesienia, niespójne interpretacje oraz nieliczne ustanowione precedensy, które mogłyby mieć zastosowanie. Obowiązujące przepisy zawierają również niejasności, które powodują różnice w opiniach, co do interpretacji prawnej przepisów podatkowych, zarówno pomiędzy organami państwowymi jak i organami państwowymi i przedsiębiorstwami.

Rozliczenia podatkowe oraz inne obszary działalności (na przykład kwestie celne czy dewizowe) mogą być przedmiotem kontroli organów, które uprawnione są do nakładania wysokich kar i grzywien, a wszelkie dodatkowe zobowiązania podatkowe, wynikające z kontroli, muszą zostać zapłacone wraz z wysokimi odsetkami. Te warunki powodują, że ryzyko podatkowe w Polsce jest większe niż w krajach o bardziej dojrzałym systemie podatkowym.

W konsekwencji, kwoty prezentowane i ujawniane w sprawozdaniach finansowych mogą się zmienić w przyszłości w wyniku ostatecznej decyzji organu kontroli podatkowej.

Z dniem 15 lipca 2016 r. do Ordynacji Podatkowej zostały wprowadzone zmiany w celu uwzględnienia postanowień Ogólnej Klauzuli Zapobiegającej Nadużyciom (GAAR). GAAR ma zapobiegać powstawaniu i wykorzystywaniu sztucznych struktur prawnych tworzonych w celu uniknięcia zapłaty podatku w Polsce. GAAR definiuje unikanie opodatkowania jako czynność dokonaną przede wszystkim w celu osiągnięcia korzyści podatkowej, sprzecznej w danych okolicznościach z przedmiotem i celem przepisy ustawy podatkowej. Zgodnie z GAAR taka czynność nie skutkuje osiągnięciem korzyści podatkowej, jeżeli sposób działania

był sztuczny. Wszelkie występowanie (i) nieuzasadnionego dzielenia operacji, (ii) angażowania podmiotów pośredniczących mimo braku uzasadnienia ekonomicznego lub gospodarczego, (iii) elementów wzajemnie się znoszących lub kompensujących oraz (iv) inne działania o podobnym działaniu do wcześniej wspomnianych, mogą być potraktowane jako przesłanka istnienia sztucznych czynności podlegających przepisom GAAR. Nowe regulacje będą wymagać znacznie większego osądu przy ocenie skutków podatkowych poszczególnych transakcji.

Klauzulę GAAR należy stosować w odniesieniu do transakcji dokonanych po jej wejściu w życie oraz do transakcji, które zostały przeprowadzone przed wejściem w życie klauzuli GAAR ale, dla których po dacie wejścia klauzuli w życie korzyści były lub są nadal osiągane. Wdrożenie powyższych przepisów umożliwi polskim organom kontroli podatkowej kwestionowanie realizowanych przez podatników prawnych ustaleń i porozumień, takich jak restrukturyzacja i reorganizacja grupy